

EL **9** NOU

TEMES

DE

L'ANY

2018

EL GENER, en quatre fotos

El retrobament de dos mossos d'esquadra amb un veí de Vic a qui van salvar la vida

Felip Trias visitava la Fira de Santa Llúcia de Barcelona quan es va ennuegar i va quedar inconscient. Dos mossos d'esquadra li van salvar la vida. Uns dies després es van retrobar i els ho va agrair.

El Parlament de Catalunya obre la legislatura amb quatre diputats d'Osona i el Ripollès

El 17 de gener es constitueix el Parlament escollit en les eleccions del 21-D. Quatre osonencs i ripollencs –Ramon Espadaler, Marta Moreta, Marta Rovira i Jordi Munell– en formen part.

Vic fa l'aprovació inicial del nou POUM sense consens polític

Ni ERC ni Capgirem donen suport a l'aprovació inicial del nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Els principals punts de divergència són a la zona del Graell i un vial a prop del Puig dels Jueus.

Ripoll retira la placa en honor als morts de l'exèrcit nacional

Ripoll fa retirar la làpida que hi havia des del 1978 al cementiri municipal en honor als morts de l'exèrcit nacional. Anteriorment, la làpida havia estat a la plaça Abat Oliba.

Un control a la C-17 del dispositiu especial per frenar els robatoris en domicilis a Osona

JORDI PUIG

Els robatoris en cases d'Osona creixen un 30%

El Ripollès va a la inversa i han disminuït un 10% respecte al 2017

Vic/Ripoll
Guillem Rico

Els robatoris en domicilis han trasbalsat els veïns d'Osona aquest any. El gener s'iniciava en ple repunt de casos, una corba que s'havia començat a enfilar el novembre de l'any passat i que estava al pic alt. Els primers mesos de l'any i a mesura que es feia fosc més tard, els casos s'anaven reduint però això no alleugeriria les víctimes que els patien. Per això, per exemple, a la urbanització de la Roca de Taradell un centenar de famílies s'autoorganitzaven al març per evitar nous robatoris a través d'un grup de WhatsApp per alertar-se entre ells de moviments sospitosos. Però la davallada no va durar massa, ja que a diferència de l'any anterior, en què el repunt s'havia començat a donar entrada la tardor, aquesta vegada, segons els Mossos d'Esquadra, es va avançar i la pujada ha estat més gradual des de l'estiu. Així, respecte a l'any passat s'ha produït un augment del 30,15% de robatoris en domicilis a Osona.

El patró dels casos és el mateix. Els lladres arriben habitualment en cotxes i en grups de tres i actuen sobretot entre les 6 de la tarda i les 9 del vespre. Solen ser persones d'origen estranger que provenen de l'àrea metropolitana de Barcelona, on fan estada durant uns mesos. Entren a la comarca a través de la C-17, de manera que actuen en municipis propers a aquesta via. Per aquest motiu en ocasions hi ha controls preventius a la mateixa C-17 o als accessos dels pobles més afectats, com són les darreres setmanes Centelles, Tona i Seva. A través d'aquests dispositius especials pretenen fer un tap perquè

Lladres caçats per càmeres

Taradell Les càmeres interiors d'algunes cases que tenien sistemes de seguretat de la urbanització de la Roca de Taradell enregistraven aquestes imatges al setembre. En pocs dies s'havien produït cinc robatoris en cases amb alarmes que els lladres havien desactivat. Les càmeres captaven la imatge de dues persones que havien fet destrosses. A partir d'aquí els veïns van decidir organitzar-se per torns per vigilar la zona.

els lladres no aconseguixin entrar i aturar-los abans que actuïn. Així s'han aconseguit evitar casos.

Els Mossos, a través de la col·laboració ciutadana, que remarquen que és molt important per caçar els lladres, han obtingut pistes que han ajudat a desmantellar algunes bandes que actuen arreu del territori català. Tot i així, els casos encara continuen i per això demanen que els ciutadans estiguin alerta. Qualsevol pista, encara que sigui el color del vehicle amb què anaven, una matrícula o la des-

cripció física, és útil a l'hora d'identificar-los.

Els cossos de seguretat demanen als ciutadans que estiguin alerta de conductes sospitoses. Els autors solen comprovar abans si hi ha gent a dins dels domicilis: miren si hi ha llum o piquen els timbres. Alerten que s'avisin en cas que algú els truqui a la porta i marxi o que els digui alguna excusa, ja que probablement és un lladre que precisament està fent aquestes comprovacions.

Els darrers mesos de l'any també hi ha hagut un repunt important en municipis menys propensos a patir robatoris en cases, pel fet que són zones de més difícil accés en estar allunyades de les principals vies de comunicació com la C-17 o l'Eix Transversal. Es tracta de pobles com Perafita, on en dues setmanes entre octubre i novembre van patir 15 robatoris, i també Alpens i Viladrau. Això també va comportar la preocupació dels veïns, que van crear grups de WhatsApp per organitzar-se i reunions amb l'Ajuntament i els Mossos per tractar el tema.

En alguns municipis com Tona, Seva, Sant Julià o Folgueroles han optat per instal·lar càmeres de videovigilància que han d'ajudar a la prevenció i també a l'hora d'identificar els presumptes lladres.

En el cas del Ripollès, la tendència aquest 2018 és a la baixa pel que fa als robatoris en cases i pisos. S'han reduït un 10,2%, una xifra que contrasta amb l'augment a la resta del territori català. Tot i això, com també a Osona, els cossos de seguretat demanen als veïns que extremen les mesures de seguretat als seus habitatges per posar més difícil la tasca dels lladres.

Un any d'aigua i neu

Les nevades de finals de febrer i el rècord de pluja han marcat un any meteorològicament complex i amb temperatures molt suaus

La plaça Major de Vic blanca va ser una de les imatges que va deixar la intensa nevada de finals del mes de febrer

Vic/Ripoll

Arnau Jaumira

El 2018 serà recordat per ser un dels anys meteorològicament més especials. L'abundant pluja caiguda durant tot l'any, que ha triplicat els registres màxims de la majoria d'observatoris d'Osona, n'és un bon exemple.

“Ha estat un any excepcional en pluja. Un any estrany, com els d'abans”, explica el meteoròleg vigatà Manel Dot. Aquest any l'anticicló “que normalment està a les Açores i ens toca a nosaltres, s'ha situat al nord d'Europa” i això ha fet que “mentre allà es morien de calor, aquí teníem pluja cada dia”. Les dades de Vic no deixen lloc a cap dubte. Des del 1915 el registre màxim de pluja en un any era el de 1996, quan van caure 1.073 litres. A Vic se n'han recollit més de 1.160. “Ho hem superat de tros. I no només a Vic. També a molts altres llocs”. La mitjana de Vic està en 790 litres de pluja anuals. “Últimament les llevantades que arribaven duraven un dia o dos i deixaven poca aigua. Aquest any, no. Ha estat extraordinari en aquest sentit perquè han arribat moltes llevantades”. L'inici d'any va ser intens. En dos mesos i mig, normalment secs, va caure més d'un terç de l'aigua que, de mitjana, cau en tot l'any. El mes d'agost va ser extremat. “A Vic van caure 237 litres. En un mes d'agost no havia caigut mai tanta aigua. Vam triplicar la mitjana”, exclama Dot, fundador de l'Agrupació Meteorològica d'Osona, Meteosona. Entre Osona i el Ripollès, 12 observatoris (de 42) van superar els 200 litres per metre quadrat durant l'agost.

L'any va començar amb una intensa nevada a finals de febrer. “Últimament són més tard. S'han anat endarrerint”, explica Dot. Una primera nevada a principis de febrer va provocar problemes a l'Eix Transversal –amb un camió accidentat en plena

El camp de futbol de Borgonyà va quedar totalment assolat per la riuada, a mitjans d'octubre

nevada– i en la línia de tren, que va estar tallada durant 28 hores entre Ripoll i Puigcerdà. Fins a 51 centímetres a Planoles o 37 a Gombren van ser els més destacats al Ripollès i 25 a Muntanyola o 20 a Sant Bartomeu, els més elevats d'Osona. La neu va omplir les estacions d'esquí i en pocs dies va multiplicar per 15 la neu caiguda des de principis d'any. Vall de Núria i Vallter 2000 van haver de tancar les portes a mitjans de febrer perquè el risc d'allaus era molt elevat.

A finals de febrer la nevada va tornar i va ser molt més intensa. Dilluns 26 a la tarda va començar una intensa nevada que va durar fins dimecres al migdia. Van caure 24 centímetres de neu a Vic, 23 a Olost, 22 a Tavèrnoles o 21 a Espinelves. Els accidents de camions van provocar problemes a l'Eix Transversal a Sant Bartomeu del Grau, on alguns conductors van quedar atrapats i van passar nou hores dins el cotxe, gairebé tota la nit de dilluns a dimarts. Per evitar que es tornessin a produir aquests incidents, dimarts, en una mesura excepcional, es va prohibir la circulació de camions a partir de les 4 de la tarda.

En temperatures, el 2018 ha estat un any poc extremat. “La mitjana puja de tros i ja fa anys”, afirma Dot.

Aquest 2018, “de fred n'ha fet molt poc. Al gener no en va fer gaire i al febrer, vam registrar sis o set sota zero”. En temperatures màximes, les onades de calor es van quedar a la costa. “Es va passar dels 40 graus de Roses a Barcelona però aquí en canvi no vam passar dels 35 i això per aquí, és molt suau”, afirma Dot.

Això alhora, però, ha afavorit que l'ozó no hagi inundat la Plana de Vic. Entre les temperatures i que “hi ha hagut poc vent del sud –les típiques marinades– no ens ha portat la contaminació que hi havia a Barcelona i al Vallès”. De les 46 hores en què es va superar el llindar d'informació d'ozó (180 µg/m³) a Osona el 2017, s'ha passat a 21 durant el 2018.

El final d'any va quedar marcat per les restes de l'huracà *Leslie*, que van fer que el 14 i 15 d'octubre caigués molta aigua al Ripollès. Van deixar gairebé 200 litres per metre quadrat a la capçalera del Ter. “El cop de riu era evident que hi seria”, explica Dot. La terra, castigada tot l'any, ja no podia absorbir més aigua i el Bisaura, Borgonyà i algunes indústries a tocar del riu van rebre de valent. El manteniment de les lleres del Ter per part de l'ACA va generar crítiques i va aixecar controvèrsia.

EL FEBRER, en quatre fotos

Vic nomena per primera vegada un defensor del ciutadà

Joan Sala es converteix en el primer defensor del ciutadà de Vic, una figura que fins ara no existia a la capital osonenca. És una proposta sorgida del pacte de governabilitat amb Vic per a Tots.

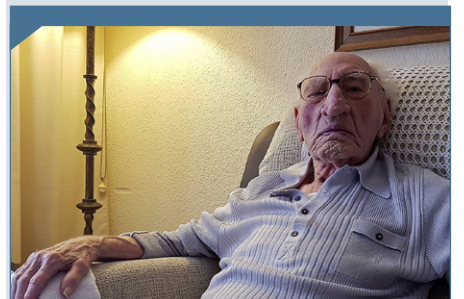
Vic, Torelló i Calldetenes ressusciten la idea de col·laboració dels seus teatres

Els teatres de Vic, Torelló i Calldetenes ressusciten el projecte de col·laborar per impulsar la creació escènica a Osona. La primera coproducció dels Teatres d'Osona és *Tornar*, de Noemí Morral.

El Carnaval de Torelló arriba a la 40a edició amb una nova victòria dels Grillats

Els Grillats guanyen la rua del 40è Carnaval de Terra Endins. És el vuitè cop que s'emporten el Falatell d'Or i s'acosta als desapareguts Ferrerons, els més guardonats amb 14 victòries.

Mor als 109 anys Mingo Parramon, la persona més gran d'Osona i el Ripollès

El 18 de febrer moria el rodenc Mingo Parramon, que amb 109 anys i gairebé set mesos deixava, per ara, el rècord de longevitat a Osona i el Ripollès. Havia nascut el 19 de juliol de 1908 a Roda.

EL MARÇ, en quatre fotos

Una veïna de Roda té una criatura enmig del carrer en plena nevada

La forta nevada que va caure a finals de febrer va tenir alguna conseqüència inesperada. Com la que van viure Montse Gamero i Toni Fernández, de Roda, que van tenir la seva filla al mig del carrer.

Un dia de les dones més reivindicatiu que mai arran de la sentència de La Manada

Prop d'un miler de persones surten al carrer a Vic per reclamar la igualtat efectiva entre homes i dones. El 8-M de 2018 està marcat per una mobilització a escala mundial sense precedents.

Manel Gausa resumeix en una exposició 30 anys de fotografia

Tot i que es va fer popular com a actor, Manel Gausa no ha deixat mai de fer fotografia, passió que va heretar del seu pare. El Temple Romà de Vic va acollir una exposició de 30 anys d'imatges de Gausa.

Els escacs no tenen edat: Joan Codina, de Moià, n'és el jugador més gran de l'Estat

Amb 98 anys Joan Codina és el jugador de més edat de la Federació Catalana d'Escacs i també de tot l'Estat espanyol que es manté en actiu. Al llarg de la seva vida ha disputat més de 20.000 partides.

Aspecte actual del pont de Manlleu: ara els carrils de circulació fan tres metres i les voreres s'han ampliat fins a 1,5 cadascuna

Va estar tallat mig any; Vista Alegre, Roda i Gurb, principals damnificats

El pont de Manlleu, obres amb efectes secundaris

Manlleu

Txell Vilamala

Que sigui excepcional no vol dir que no pugui passar: les obres a vegades també s'acaben abans del que estava previst. I l'ampliació del pont de Manlleu n'ha estat un exemple. Va quedar tallat al trànsit el 14 de març i en principi ho havia d'estar durant 11 mesos, però la Diputació de Barcelona anunciava ja al juliol que la data de reobertura s'avançaria a l'octubre i el termini es va escurçar finalment fins al 19 de setembre.

L'estructura, en més bon estat del que s'esperava, va permetre restablir la circulació al pont mig any després que hi comences sin unes obres que han tornat a demostrar que Osona és una comarca interconnectada. Els efectes del tall els van viure en primera persona els veïns de Vista Alegre, obligats a fer volta si volien arribar amb cotxe al centre de Manlleu, però de secundaris en van patir també Gurb i Roda de Ter. És més: les aglomeracions a primera hora del matí a l'enllaç de Llet Pascual van arribar a ser tema de debat al ple i, a Roda, l'alcalde fins i tot va haver de defensar-se de les crítiques d'alguns conductors el 25 d'abril, quan –sense previ avis– la Generalitat va portar a terme un reasfaltat de la C-153 que va aguditzar les cues a la travessera del municipi. “Els perjudicats no en som els artífexs”, escriu aleshores Albert Serra.

La voluntat unànime era intentar descongestionar el trànsit i

Cues a Roda de Ter una setmana després que el pont de Manlleu quedés tallat al trànsit

alcaldes, regidors, Mossos i les respectives policies locals es van reunir diverses vegades per trobar la fórmula d'aconseguir-ho. Roda va acabar ajustant els semàfors per donar més prioritat a la carretera principal, però el problema es va resoldre definitivament de la mateixa manera que havia arribat: amb la reobertura del pont de Manlleu.

És evident, doncs, que les obres van transcendir l'àmbit estrictament local, ja que la Plana de Vic, tal com apunta el geògraf Oriol Nel-lo a *Osona: el territori* (Fundació Antiga Caixa Manlleu, 2017), “funciona cada vegada més com una unitat integrada”. I és en aquest sentit que qüestiona si no seria interessant avançar “en la gestió integrada de la mobilitat de la comarca” o en “l'elaboració d'un Pla Director Urbanístic per al conjunt de la Plana de Vic que permetria, entre altres coses, repartir els costos de les àrees

comercials i industrials o promoure una distribució més enraonada dels usos del sòl”.

A l'ampliació del pont de Manlleu, que va costar 1,19 milions d'euros finançats per la Diputació de Barcelona, la seguirà a partir de la primavera la de la carretera de la Miranda, peça clau per crear un accés directe a la zona industrial a través del vial del Mas. Descarregar de trànsit pesat el passeig de Sant Joan aleshores serà possible. I haurà de ser una prioritat.

L'altre debat que les obres han posat damunt la taula és la conveniència d'un segon pont sobre el Ter, infraestructura que hauria resolt les molèsties del barri de Vista Alegre i dels veïns de la resta de Manlleu. Amb xifres a la mà, l'equip de govern admet que el volum de trànsit no el fa necessari, però al nou POUM ja està projectat pel Fugurull.

Alguns dels majors èxits del 2018 han arribat en aquests esports

El tennis taula, el bàsquet i l'esquí, els grans protagonistes

Vic

Esther Rovira

La històrica hegemonia del Club Patí Vic i el Club Patí Voltregà, en hoquei, i del Manlleu i el Vic, en futbol, s'ha anat trencant en els últims anys en favor d'altres clubs, com el Club Patí Manlleu, que enguany ha pogut celebrar el bon paper dels seus jugadors amb les seleccions, i altres esports, que han anat agafant rellevància per mèrits propis, però segurament s'ha fet especialment evident aquest 2018 amb els èxits assolits pel Gira Vic TT, els ascensos del Club Bàsquet Vic i el Club Bàsquet Tona, així com de la UE Tona i l'AEC Manlleu femení en futbol –per citar-ne només alguns–, juntament amb el creixement en general de molts dels equips femenins en diferents esports. Entre tots ells destaca, sens dubte, la temporada del Gira Vic TT, que va culminar amb una recepció a la Generalitat per ser significativament rellevant fins i tot a nivell de país. L'entrenador de l'equip, Salvador Serra, la qualifica “d'excel·lent i només comparable a la del 2007 en tota la història del club”. Les jugadores vigatanes van alçar el seu tercer títol de lliga a la màxima divisió estatal femenina de tennis taula amb 21 victòries en 21 partits i amb 10 punts més que el subcampió, van guanyar la seva sisena Copa de la Reina i van quedar subcampiones de l'ETTU Cup, la competició europea de clubs. “Ens vam marcar objectius molt ambiciosos quan vam veure el potencial de jugadores com Wang Tingting i Ni Xia Lian, i els vam poder assolir”, recorda Serra.

També va ser històric l'ascens del Club Bàsquet Vic a LEB Plata. Tretze anys després de pujar a LEB 2 (llavors no existia la Plata), en l'inici de l'època daurada de l'Akasvayu Vic, els vigatans aconseguiren una plaça per tornar a jugar a la tercera categoria del bàsquet estatal. Va ser amb la creació de dos grups i gràcies al campionat de lliga i al segon lloc a la fase d'ascens que es va disputar a Almansa, Albacete, on va ser un dels equips que més elogis va despertar.

Més enllà dels esports d'equip, a nivell individual aquest 2018 ha estat també l'any de l'esquiador mallenc Joaquim Salarich, que va fer realitat el seu somni de participar en uns Jocs Olímpics d'Hivern. Va ser convocat a última hora per debutar als de Pyeongchang, a Corea del Sud, després de quedar-ne inicialment fora per manca de places. Salarich va competir a la prova d'eslàlom, on va ser 33è a la primera mànega i va sortir de pista a la segona. També es va proclamar campió d'Espanya juntament amb la ribetana Núria Pau.

El Vic TT va guanyar la Superdivisió, la Copa de la Reina i va ser subcampió de l'ETTU Cup

El Club Bàsquet Vic va aconseguir tornar a LEB Plata 13 anys després

Joaquim Salarich va participar als Jocs Olímpics d'hivern de Pyeongchang

Alguns dels molts altres noms propis d'aquest 2018 que acaba han estat els del corredor de muntanya Jordi Gamito, tercer a l'Ultra Trail del Montblanc; el del gimnasta Dani Mendieta, que va debutar al prestigiós Trofeu Blume; el de la futbolista Bruna Vilamala, campiona d'Europa Sub-17; els de les patinadores Natàlia Andreu i Ariadna Jutglà, campiona i subcampiona del món de xous; el de Raquel Costa, or individual i per

equips a l'Europeu Júnior de raids hípics juntament amb Bruna Pujols i Martina Codina, o el de Martí Aran, or per equips i bronze individual Júnior al Mundial de bicicleta. També els dels pilots Dani Solà, que ha tornat a la competició amb resultats destacats als ral·lis i als raids, i Xevi Pons, campió d'Espanya de ral·lis de terra per quart cop. Uns èxits, en conjunt, que confirmen la diversitat i l'amplitud del nostre esport.

L'ABRIL, en quatre fotos

Els pensionistes es mobilitzen: surten al carrer per demanar millores

Unes 200 persones, convocades pels sindicats CCOO i UGT, van sortir al carrer el 14 d'abril per reclamar un sistema públic de les pensions. Se sumaven a les protestes a tot l'Estat.

La recuperada Feria de Abril de Vic reuneix centenars de persones

Prop d'un miler de persones van passar pel recinte firal del Sucre de Vic en la recuperada Feria de Abril, que s'havia deixat de fer feia sis anys, ara de la mà d'una nova entitat andalusista.

El Ripollès prova un sistema pioner per tractar les aigües residuals de l'antic abocador

A través d'un tractament d'electrodesnitricació, el Ripollès vol millorar el tractament dels residus líquids de l'abocador clausurat. Podrien reduir a una desena part els costos.

Sentit homenatge a la històrica coral de Lluçanès de 1973

En el marc de la 10a Trobada de Caramellaires del Lluçanès es ret homenatge a la històrica Coral del Lluçanès, nascuda l'any 1973 amb cantaires de tots els municipis de la comarca i direcció de Josep Cruells.

EL MAIG, en quatre fotos

Reconeixement unànim a la tasca del MAP de Ripoll amb motiu del 50è aniversari

Un grup de famílies i professionals amb fills amb una discapacitat van impulsar el 1968 la creació del que ha esdevingut la Fundació MAP. Van celebrar mig segle amb un aplaudiment unànim.

Una herència de més de vuit milions d'euros per a la UVic-UCC i Càritas

La Universitat i Càritas gestionen conjuntament els rendiments de l'herència de Maria Victòria Modolell i Carlos Calderó, que van llegar capital, immobles i accions per valor de més de 8 milions.

Roda posa en marxa per primera vegada un festival de cantautors

La primera edició del nou festival En Canta va deixar bon sabor de boca a Roda. Al llarg de tres dies, es van fer vuit concerts a l'Eliseu, però també al Museu de l'Esquerda o la capella del Sòl del Pont.

Dolors Costa, nova presidenta de l'Hospital de Campdevànol

Dolors Costa és la primera dona que presideix el Patronat de l'Hospital de Campdevànol, l'òrgan de govern de la institució creada el 1920. Relleva Jaume Vilarasa, president des del 2007.

Vista de la pedrera del Pinós, convertida els últims 15 anys en un abocador de runa, amb Centelles al fons

ALBERT LLINOS

Bonys, pols i fums

L'activitat de les pedreres de Seva genera un conflicte mediambiental i de seguretat per la seva implicació sobre la C-17

Seva

Vicenç Bigas

Un problema d'estabilitat d'una carretera ha derivat en una situació d'alarma sobre la qual és subjacent un conflicte mediambiental d'incalculables conseqüències. L'origen del problema és a Seva, on per acabar-ho d'adobar l'Ajuntament n'és jutge i part, però les seves seqüeles s'estenen als municipis veïns de Centelles i Balenyà.

Entre agost i desembre de l'any passat, la Generalitat va invertir 1,2 milions d'euros a reasfaltar i millorar el drenatge en mig quilòmetre de la C-17 a Centelles, situat a sota de la pedrera del Pinós, que queda en terme de Seva. En aquest tram apareixen bonys periòdicament i en veure que es tornaven a reproduir es va començar a sospitar que hi pogués haver una relació directa entre l'aparició del fenomen i l'activitat que es duia a terme a l'antiga pedrera, reconvertida ara en un abocador de runa.

Els tècnics contractats pel Departament de Territori i Sostenibilitat van demanar el tancament de l'activitat i en van confirmar la relació causa-efecte. Però van anar més lluny, en constatar que la muntanya de runa avançava uns mil·límetres cada mes i representava una amenaça per a l'estabilitat de la carretera.

L'abocador ja estava en el punt de mira des que l'any anterior se'n va voler allargar la vida útil instal·lant una planta per transformar part de la runa que li arribava en un subproducte per a la construcció. L'oposició dels veïns de les urbanitzacions del Pinós i Can Garriga va provocar que l'Ajuntament descartés el projecte de Restauracions Ambientals Catalanes, SL, l'empresa que gestiona l'abocador i que té la seu social al mateix Ajuntament, que n'és propietari d'un 20%. La societat va ser constituïda

durant el sisè dels vuit mandats de Josep Palmarola a l'alcaldia i un jutjat investiga si el mateix exalcalde també n'és accionista a través de persones interposades.

Per tal de reduir la fricció dels 3 milions de metres cúbics de runa que s'acumulen sobre la C-17 i el pes que exerceix sobre la base de la muntanya, els tècnics van proposar buidar-ne urgentment una vuitena part i veure com responia la carretera. El material s'havia de traslladar a la veïna pedrera del Fitó obrint un pas de 10 metres d'ample pel mig del bosc, per on havia de passar cada cinc minuts un camió de gran tonatge durant 82 dies.

El Pinós es comença a buidar amb dubtes sobre el que amuntega i el Fitó està ara en el punt de mira

L'operació, pressupostada en vuit milions d'euros, va quedar aturada per diversos entrebancs i s'ha iniciat aquests últims dies al ralenti i de forma molt diferent al que estava previst. En primer lloc perquè el material es traslladarà fora de la comarca, ja que el Servei Territorial d'Urbanisme reclama la redacció d'un pla especial al Fitó per dur a terme aquesta activitat de dipòsit de runes. I en segon lloc perquè ha quedat en entredit que al Pinós només s'hi aboquessin residus procedents de la construcció, que és pel que tenien autorització. En aquest sentit hi ha una altra investigació oberta, en aquest cas de l'Àrea Central de Medi Ambient dels Mossos d'Esquadra en coordinació amb la fiscalia, després d'una denúncia presen-

tada per la Plataforma Stop Pedreres Osona Sud.

Aquest col·lectiu de veïns es considera perjudicat per les molèsties i danys que provoca l'activitat de les pedreres i sosté que hi ha hagut tractes de favor i conseqüències sobre el medi ambient. L'última evidència n'ha estat la realització d'unes perforacions al Pinós, en teoria per analitzar els residus acumulats. L'entrada de la maquinària ha obligat a trencar la tanca que impedeix l'accés a l'abocador, on els veïns han detectat la presència de fum i una forta pudor que tindrien poc a veure amb un abocador de runa. Segons tots els indicis per part dels tècnics de la UPC que ho estan analitzant per encàrrec de l'Ajuntament, es tractaria d'emanacions de biogàs.

L'estreta relació entre les dues pedreres es va posar de manifest a partir del moment que Restauracions Ambientals Catalanes va traslladar d'immediat la seva activitat al Fitó quan es va decretar el tancament del Pinós, malgrat que inicialment només era provisional. Per acollir el material que havia de provenir del buidatge del Pinós es va dessecar un llac que s'havia format amb la interceptació d'un aquífer, fet que ja contravindria la normativa d'extracció, i que s'havia convertit en refugi de diferents espècies d'aus.

Paral·lelament, en una part del Fitó es manté l'activitat extractiva, sobre la qual pesen dos expedients sancionadors oberts per l'Ajuntament de Seva. Un d'ells analitza si la pedrera s'ha excedit dels límits que tenia establerts i l'altre és arran de la pols que genera, contra la qual ja hi recollides 602 signatures dels veïns dels Hostalets de Balenyà que hi viuen més a prop. Els Mossos també ho estan investigant i l'alcalde de Balenyà ha demanat al seu homòleg de Seva que clausuri l'activitat.

De la renúncia d'Oriol Amat a l'elecció de Josep-Eladi Baños

La UVic-UCC viu dos processos d'elecció de nou rector en un any

Vic

Jordi Vilarrodà

El 18 de desembre de 2017, la UVic-UCC iniciava el camí per escollir un nou rector. El Patronat de la Fundació Universitària Balmes (FUB) aprovava la convocatòria pública i oberta per a la plaça de màxima autoritat acadèmica, en la recta final del segon mandat de Jordi Montaña, a qui els estatuts impediien optar a un tercer. El que no s'imaginava ningú és que aquest procés, que es volia dur a terme sense presses i ordenament, s'hauria de repetir i acabaria durant exactament un any, dia per dia. El passat dia 18 de desembre, el Patronat de la FUB nomenava definitivament com a cinquè rector de la UVic-UCC el metge i farmacòleg Josep-Eladi Baños, després de la renúncia *in extremis* del primer candidat, l'economista Oriol Amat.

La forma d'escollir el rector a la UVic-UCC és singular. No és com a les universitats públiques, on es tria un rector per votació entre la comunitat universitària, amb candidatures que sorgeixen sempre de dins mateix de la institució. Però tampoc hi ha cap universitat privada que ho faci en una convocatòria que s'anuncia, per exemple, a EL 9 NOU, i està oberta –en principi– a qualsevol persona del món que reuneixi les condicions, sobretot la de ser catedràtic. El sistema actual es va establir després de la crisi que es va produir l'any 2010, quan es va forçar la sortida de la rectora Assumpta Fargas des de l'Ajuntament de Vic, i es va designar Jordi Montaña *a dit*. Ara el Patronat de la FUB presidit per l'alcaldeessa continua tenint l'última paraula en la designació, però els filtres previs s'han reforçat: una comissió independent avalua els candidats presentats i en proposa un o més d'un al patronat. Un cop designat, el futur rector sotmet el seu programa de govern al claustre (segons els estatuts, només a títol consultiu) i finalment se'l nomena rector.

Seguint aquest procediment, dels 13 candidats que es van presentar a la primera convocatòria, es va escollir l'economista Oriol Amat, vicerector de la Universitat Pompeu Fabra, que havia format part de la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV) i havia tingut un fugaç pas per la política com a diputat de la coalició Junts pel Sí. Amb una trajectòria acadèmica brillant, ben connectat políticament i amb projecció més enllà del món universitari, era el perfil del candidat ideal. Es va guanyar el suport de la comunitat universitària quan va afirmar que consideraria vinculant el vot del

A dalt, Oriol Amat anunciant la seva renúncia. A baix, Josep-Eladi Baños el dia que va ser nomenat

claustre, i quan aquest es va reunir el dia 3 de maig, va obtenir un 78% de vots favorables. No només això, sinó que va engrescar la comunitat universitària i es va llançar a fer una immersió en la realitat de la UVic-UCC. El dia 28 de juny, la reunió definitiva del Patronat de la FUB per designar-lo rector havia de ser només un tràmit, però menys d'una setmana abans va saltar l'alarma: Oriol Amat es feia enrere per motius personals relacionats amb la salut d'un dels seus fills. Una frenètica cursa de gestions per intentar fer-lo canviar d'opinió, en la qual va arribar a participar l'expresident Artur Mas, amb qui manté una relació d'amistat personal, no va donar resultat. Els patrons de la FUB van rebre amb cares de sorpresa la renúncia d'Amat, que compareixia al costat d'Anna Erra per explicar que s'havia debatut "entre la família i un projecte engrescador". Amb les vacances d'estiu i el nou curs a les portes, no hi havia altre remei que començar de nou el procediment de selecció, que s'activava a primers de setembre, mentre el vicerector Joan Masnou assumia el càrrec de rector interinament, anunciant que en aquest perío-

de no es deixaria de treballar. El curs es posava en marxa amb unes dades de matrícula més que acceptables: un 3% d'estudiants de primer accés més que l'any passat, quan el conjunt del sistema baixa un 4%, i un total aproximat de 9.000 estudiants de grau que situen la UVic-UCC com una peça indispensable en el sistema universitari català. A la nova elecció de rector es tornaven a presentar 13 candidats i d'aquests quedaven dos *finalistes*, entre els quals se n'escollia un: Josep-Eladi Baños, també procedent de la UPF. En el claustre, el passat 11 de desembre, es guanyava gairebé el mateix suport que Oriol Amat (un 79% de vots) i, aquesta vegada sense sorpreses, era ratificat després per unanimitat al Patronat de la FUB. La UVic-UCC ha celebrat enguany els 40 anys de l'Escola de Mestres, actual Facultat d'Educació i embrió d'un projecte universitari que guanyava prestigi gràcies a la seva modernitat pedagògica. Casualment, o no, el nou rector és considerat un expert en innovació docent en l'ensenyament superior, i vol convertir la UVic-UCC en "un referent de com s'ensenyava al segle XXI". Un fil de continuïtat.

EL JUNY, en quatre fotos

L'antic camp d'aviació que hi havia hagut a Sant Julià compleix 80 anys

L'antic camp d'aviació que el govern republicà va fer al pla de la Mata de Vilalleons ha complert 80 anys. L'aniversari va ser el tema central de la cinquena edició de les Jornades de l'Aeròdrom.

La ripollesa Teresa Jordà, consellera d'Agricultura del govern de Quim Torra

L'exalcaldessa de Ripoll i exdiputada al Congrés dels Diputats va ser nomenada consellera d'Agricultura el juny passat en substitució de Meritxell Serret, que està exiliada a Brussel·les.

Ramon Bufí, Pilarín Bayés, Ferran Latorre i Marta Vaqué, premis 40 anys d'EL 9 NOU

Els Premis Osonencs 40 anys van distingir el rector de Roda Ramon Bufí, la ninotaire Pilarín Bayés, l'alpinista Ferran Latorre i l'administrativa amb necessitats de suport addicional Marta Vaqué.

Acaba el curs amb la selectivitat: creix la xifra d'alumnes amb nota excel·lent

Vint-i-tres alumnes d'Osona, el Ripollès i el Moianès van treure un 9 o més a la selectivitat. Va ser una xifra rècord pel que fa a excel·lents a les proves d'accés a la universitat (PAU).

El poder d'una lletra

Agustí Danés

Al calendari s'escolen els darrers dies d'un 2018 que per a EL 9 NOU ha estat especial. El 18, de fet, per si sol ja ho és, un número especial. És el de la majoria d'edat, el d'anar a la universitat, el del carnet de conduir... I, per a EL 9 NOU, també el del 40è aniversari. Per commemorar-lo, una de les iniciatives del periòdic ha estat lliurar cada divendres portades històriques per testimoniar els fets més rellevants de les últimes quatre dècades.

En una d'aquestes portades, la posterior al 23 de febrer de 1981, un moment polític molt delicat en què la incipient democràcia penjava d'un fil per la irrupció d'Antonio Tejero pistola en mà al Congrés dels Diputats, hi apareix una fotografia de Jordi Puig del ple de Vic. El peu de foto diu: "Reunió de l'ajuntament de Vic dimarts al vespre per rebutjar el cap d'estat". Lògicament, havia d'haver dit "el cop d'estat", però deia "el cap d'estat". Només és una lletra, una *a* en comptes d'una *o*, però el sentit de la frase

El 18, per si sol, ja és un número especial: el de la majoria d'edat, el d'anar a la universitat, el del carnet de conduir i, per a EL 9 NOU, també el del 40è aniversari. Quatre dècades de periodisme

canvia per complet. I gairebé incomoda pensar que, en aquell context, el que acaba dient és just el contrari del que pretenia dir. El poder d'una lletra.

Serveix de pretext per explicar que, a vegades, un error minúscul es converteix en un despropòsit majúscul. Però un diari té una vida curta. Neix i mor quan apareix el següent número. Per això és un producte perfectible, amb una espina dorsal informativa que té ramificacions d'opinió, entreteniment o servei. I de tant en tant s'hi cola alguna errada. És inevitable. Fins i tot lògic en un treball elaborat d'avui per demà. Per això, les fe d'errades que tanta ràbia ens fan als periodistes són necessàries. En realitat esdevenen un control de qualitat. Perquè com va passar en aquell llunyà 1981 una *a* en comptes d'una *o* explica un contrast involuntari: de condemnar el cop d'estat a aplaudir-lo.

Els contrastos, pel que signifiquen de canvi, sempre són notícia. El periodisme és ruptura; no continuïtat. De fet, quan els fets s'alteren és quan es transformen en notícies. I les notícies, a vegades, cauen del cel. És el que ha passat en un any de canvis meteorològics: d'un hivern amb neu –feia anys que no hi havia nevades tan generoses–, es va passar a una primavera amb pluja copiosa, a un estiu amb dies de calor sufocant i a una tardor amb rius exuberants d'aigua i, per extensió, també de vida.

Precisament és a la tardor quan diuen que la vida torna a començar encara que, políticament, no hagi estat ben bé així. De tardor a tardor s'ha avançat poc. Sovint l'actualitat és com un balancí, que es

mou sense anar enlloc. Va i bé. Marxa i torna. La reivindicació independentista, la resolució de la qual un PP miop va fiar a una impossible solució judicial i la justícia a una inexplicable presó provisional, tindrà el zenit aquest inici d'any amb el judici als líders independentistes al Tribunal Suprem, entre els quals hi haurà el gurbetà Carles Mundó, exconseller de Justícia al gabinet de Carles Puigdemont. Mundó, i també la vigatana Marta Rovira, secretària general d'ERC ara exiliada a Suïssa, han rebut constants mostres de suport a Osona i el Ripollès que han estat especialment notò-

que diversos municipis com Sant Julià, Folgueroles, Calldetenes, Taradell o Tona ja hagin optat per posar càmeres de videovigilància o estiguin fent tràmits per instal·lar-ne. Això contrasta amb les dades polítics, que no indiquen que Osona i el Ripollès siguin comarques

ries amb motiu de l'aniversari de l'1-O.

El del procés ha estat un tema de perenne actualitat. Però n'hi ha d'altres. El dels atemptats del 17-A a Barcelona i Cambrils, per exemple. Ripoll, on va covar-se la cèl·lula terrorista que va perpetrar els atemptats, ha tornat paulatinament a la normalitat tot i que, periòdicament, televisions i diaris hi han continuat posant el focus mediàtic a mesura que l'avenç de la instrucció ha anat revelant nous detalls d'aquells tràgics dies que van commocionar el país. Aquestes macronotícies a les pàgines d'EL 9 NOU sovint conviuen amb d'altres de més peti-

De portades històriques n'hi ha moltes. Com la del 23-F, que té una discreta falta de picatge. Una 'o' per una 'a', però volent dir que Vic s'oposava al cop d'estat es va dir que ho feia al cap d'estat

tes. Insignificants, poden semblar. Però no ho són. I també van i venen. És el cas dels robatoris a les cases. Se'n produeixen, es genera una alarma, desapareixen i es reproduïxen. Si un repassa portades d'EL 9 NOU, el dels robatoris, un tema angoixant perquè representa una violació de l'àmbit privat de les persones, també s'ha explicat amb tipografia destacada. La sensació d'inseguretat experimentada pels veïns de la urbanització de la Roca o de Perafita, que n'han viscut una plaga, expliquen

especialment perilloses tot i que, puntualment, s'incrementin de manera significativa els robatoris a dins de cases com ha passat aquest any a Osona. A vegades, com en aquest cas, realitat i sensacions coincideixen.

És el mateix que ha passat amb els veïns de Roda, que tenien la sensació que la reforma del pont de Manlleu els incrementaria el trànsit i la realitat va ser que les obres els van col·locar durant mig any milers de cotxes i camions per la carretera que creua el poble de punta a punta. Aquesta obra és la prova del cotó que Osona és una comarca interdependent. Els municipis no són illes i una actuació en un punt provoca desajustos en un altre. Els més perjudicats per aquesta obra van ser els veïns de Vista Alegre, un barri de Manlleu separat pel riu

Ter del nucli urbà, on, precisament, els connecta un pont que, de març a setembre, va estar tallat. Això els va obligar a fer marrada durant mig any per anar amb cotxe al poble. L'obra, licitada per la Diputació de Barcelona, està acabada i existeix consens en dir que ha quedat bé tot i que no ha tancat el debat sobre la necessitat d'un nou pont, una exigència de dècades mai resolta a Manlleu i que el nou POUM, aprovat de forma inicial aquest desembre, torna a posar sobre la taula amb el dibuix

d'una solució de futur pel Fugurull.

Si haguéssim de fer un llistat de temes que cada any centren l'atenció informativa també hi hauríem de posar el dels bonys de la C-17 a Centelles, ara atribuïts a l'abocador de runa del Pinós gestionat per Restauracions Ambientals Catalanes, una empresa participada per l'Ajuntament de Seva. La Generalitat ha decidit fer-lo buidar, una operació

que s'ha endarrerit, que tot just ara comença i que té altres derivades per queixes veïnals de la pedrera del Fitó, on inicialment es volia enviar aquesta runa. Mentrestant, els bonys ja es tornen a intuir en una carretera plena de camions i abonada als accidents de trànsit. Aquest, malauradament, ha estat un altre dels temes de l'any. Alguns lectors no han entès que publiquem fotografies de cotxes aixafats amb l'argument que és no tenir consciència. És just al revés. Un accident de trànsit és una tragèdia. Si per no publicar una fotografia poguéssim tornar el fill, el marit o la germana a la família segur que no en publicaríem cap, però les distraccions al volant són letals. Informar, a vegades, obliga a publicar imatges que, precisament per dures, contribueixen a fer-nos prendre consciència del perill que representa la carretera. Tant de bo d'aquí a un any poguéssim dir que no n'hem hagut de publicar cap

més. Zero morts a les carreteres. Seria la millor notícia pel 2019.

De totes maneres, de notícies bones l'any que deixem enrere també n'ha donat. En l'àmbit de la cultura o de l'esport, per exemple. La música osonenca està en un moment dolç. La confirmació de Nyandú o Obeses, la consolidació de Ju, Paula Valls o Guillem Roma i la reaparició de Duble Bubble, els 30 anys de

Sau o la resurrecció dels Brillant's així ho testimonien. I a l'esport, hi emergeixen noves institucions i s'amplia el ventall de disciplines amb protagonisme. A la històrica hegemonia de Vic i Voltregà, en hoquei, i de Manlleu i Vic, en futbol, s'hi afegeixen els èxits del Vic TT, els ascensos del Bàsquet Vic i el Tona de futbol i el creixement continuat dels equips femenins en modalitats esportives varies. A

La necessitat d'un nou pont a Manlleu, els embussos i accidents a la C-17 o els conflictes a les càrnies demostren que l'actualitat, a vegades, és com un balanci: va i torna, però no es mou

més, Osona, després de molts anys, el 2018 va tornar a tenir un esquiador, Joaquim Salarich, als Jocs Olímpics d'Hivern que es van fer a Pyeongchang, a Corea del Sud. Salarich no havia d'anar als Jocs, però a última hora va ser seleccionat: una història de suspens amb final feliç.

On també hi ha hagut suspens ha estat en l'elecció de rector a la UVic-UCC. El que n'havia de ser en substitució de Jordi Montaña, Oriol Amat, va renunciar al càrrec just abans de prendre'n possessió, un fet inesperat i explicat per raons personals de l'interessat que va obligar a tornar a iniciar el procés d'elecció i, alhora, a buscar una solució transitòria en la persona de Joan Masnou. La situació d'interinatge, ara, ja s'ha corregit amb el nomenament de Josep-Eladi Baños com a nou rector amb el suport de gairebé el 80% del claustre en una

Osona porta anys al podi del creixement econòmic, però amb pes d'un sector carni que ha comès abusos amb les falses cooperatives. La política ha d'evitar que la precarietat sigui negoci

UVic-UCC que aquest any ha celebrat, també, el 40è aniversari de l'escola de mestres, un centre de referència amb l'aval de quatre dècades de bona feina i formació.

De fet, la formació i la feina són conceptes que sovint van lligats en una comarca com Osona, que porta anys col·locant-se al podi del creixement econòmic a Catalunya però, i això les xifres fredes ho emmascaren, massa subjecte a sectors que tenen poc valor afegit, com el carni, on s'ha abusat de les

falses cooperatives, una problemàtica que ara s'està intentant embridar i que ha tingut com a paradigma l'escorxador de Le Porc Gourmet de Santa Eugènia de Berga, que ha passat al règim general treballadors fins ara autònoms.

Encara que sembli una obvietat, i en sentit genèric, és clar que la política ha de tenir mecanismes per evitar els excessos de determinades activitats econòmiques que converteixen la precarietat en negoci. En un moment en què el treball també ha passat a cotitzar a la borsa de la globalització és fàcil que hi hagi disfuncions que provoquen l'enriquiment d'uns pocs i el malviure de molts. La creixent desigualtat, que pot traduir-se en vots per a opcions polítiques populistes i xenòfobes en un 2019 amb eleccions municipals i europees, és una de les factures visibles d'una crisi que les estadístiques de la macroeconomia certifiquen que ja és passat, però que el dia a dia de la microeconomia encara percep al present.

Això passa a cavall del final del 2018 i l'inici del 2019, un moment de canvi també en l'àmbit polí-

El periodisme és ruptura; no continuïtat. És quan els fets s'alteren que muten en notícia. I, a vegades, cauen del cel: nevades generoses, calor sufocant i pluges torrencials en un 2018 de contrastos

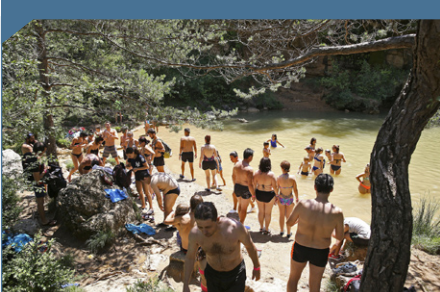
tic local amb relleus a l'alcaldia de Sant Quirze de Besora i a la presidència del Consell Comarcal del Ripollès. L'alcaldesa de Sant Quirze, Rosa Vestit, ha cedit la vara d'alcaldesa a Maria Teresa Espadaler, mentre que el president del Consell Comarcal del Ripollès, Joan Manso, ha renunciat al càrrec en favor d'Eudald Picas. Espadaler i Picas estrenaran càrrec amb el nou any, un moment procliu als bons propòsits i, segurament, també a l'optimisme. De fet, el futur té molts noms possibles i expliquen que als optimismes els agrada dir-ne oportunitat. La frase l'atribueixen a Víctor Hugo, però en realitat potser mai la va arribar a pronunciar ni escriure. O no la va dir exactament així. Aquest és un dels problemes del nostre temps: el rigor. Les coses no creiem que siguin com són, sinó com ens diuen que són. I, aquí, el periodisme hi té una responsabilitat. Periodistes i lectors hem de renovar el contracte fiduciari que obligatòriament ens ha de mantenir lligats al principi de realitat. Quan a les xarxes corren moltes mitges veritats, i massa sovint directament mentides, que quaranta anys després el segell d'EL 9 NOU continuï essent fiable pot semblar un patrimoni petit per exhibir, però en realitat és un gran tresor per conservar. Que el 2019 ens sigui profitós a tots.

EL JULIOL, en quatre fotos

Marxa de Manlleu l'última germana carmelita després de 162 anys al municipi

Les Carmelites de la Caritat-Vedruna marxen de Manlleu després de 162 anys vinculades a l'escola El Carme i a l'hospital. Lourdes Granado és l'última vedruna que hi haurà viscut.

Mesures contra la massificació de banyistes al torrent de la Cabana

Tot i l'afluència al torrent de la Cabana, els banyistes s'han reduït des que es va implantar una taxa per accedir-hi. Campdevàrol va posar un educador ambiental per preservar el torrent.

El president de la Generalitat inaugura el Tris Tras de Sant Tomàs a Vic

En la seva primera visita a Osona, Quim Torra va visitar l'Ajuntament de Vic, el Grup Bon Preu i va inaugurar el nou edifici del centre d'atenció precoç Tris Tras, de la Fundació Sant Tomàs.

Lluís Solà Sala rep la medalla d'or de Vic en un acte multitudinari a L'Atlàntida

Amb un elogi de la llengua, Lluís Solà va agrair la Medalla d'Or de Vic, que li va lliurar l'Ajuntament en un acte a L'Atlàntida. Hi van assistir Quim Torra i la consellera de Cultura, Laura Borràs.

Foto de família del col·lectiu, tant dels membres que continuen o s'incorporen com els que han deixat Osona Cuina, el passat 22 de novembre a Ca l'U

MIQUEL ERRA

Osona Cuina celebra 20 anys en plena renovació

La nova etapa coincideix amb l'actual tendència a primar els productes de proximitat

Vic

Miquel Erra

A les portes del 25è aniversari, el Mercat de la Patata del Bufet d'Orís ha viscut aquest any un sensible increment de vendes i de visitants; sis petits productors agroecològics han creat l'associació sense ànim de lucre Mengem Osona i han obert punt de venda a Vic; al juny s'inaugurava Mas Corcó Pagesos Forners, una singular cooperativa que fa blat i pa ecològics. Són tres detalls, només tres, però s'hi podria sumar l'empenta d'alguns tofonaires com Josep M. Carol o Temps de Tòfona, decidits a posar llum a un sector massa temps reclus en la foscor; o formatgers inquiets i multipremiats, com Betara, Mas el Garet o Mas Rovira. Són iniciatives que denoten una nova manera de fer en relació amb els productes alimentaris, en una aposta clara per la proximitat, sense renunciar a la innovació i la qualitat.

I és precisament en aquesta aposta que van ser pioners, en l'àmbit concret de la gastronomia, el col·lectiu Osona Cuina, que enguany ha celebrat el 20è aniversari. Inicialment format per 13 cuiners de la comarca, van irrompre dins el panorama culinari català amb un concepte aleshores pioner, fonamentat sobre tres pilars: cuina de qualitat, producte i territori. Sentir a parlar d'aquest trinomi, aleshores, era francament novedós.

Coincidint amb l'aniversari, el col·lectiu ha viscut enguany una profunda renovació, conscients

MIQUEL ERRA

Jubany continua creixent

Calldetenes Nandu Jubany, un dels fundadors d'Osona Cuina que ha deixat el col·lectiu, ha continuat liderant nous projectes gastronòmics,

com l'obertura del restaurant Pur, a Barcelona. També ha rebut diversos reconeixements des del sector, malgrat que la Guia Michelin li continua negant la segona estrella per Can Jubany (a la fotografia).

que la marca encara té força, i que els nous temps li bufen a favor. Confirmando les set baixes, entre les quals la majoria d'*històrics*, com Nandu Jubany, Joan Font o Josep Girbent, Osona Cuina ha encetat la nova etapa amb 11 restaurants membres: Ca l'U, Fonda Sala, Les Magnòlies, L'Arka, Cal Jutge, El Bareku, El Gravat, Teresona XXI i Ca l'Ignasi, que continuen, i amb Ferrer de Tall i Ca la Cinta com a primeres incorporacions. N'hi haurà més.

La nova etapa vol ser coral, però orgànicament Jordi Arumí (Arka) figura com a president. "No podíem deixar perdre aquesta marca; hi ha molta gent

que hi ha lluitat i per a nosaltres és un autèntic regal", reflexionava Arumí el dia de la celebració de l'aniversari. S'han marcat, com a objectius, reforçar la presència d'Osona Cuina més enllà del Dijous Llarder –que s'havia convertit en un dels únics aparadors del col·lectiu els últims anys–; potenciar noves campanyes gastronòmiques de producte de temporada, o renovar els vincles amb Osona Turisme, Osona Terra i fires específiques com el Lactium i el nou Truforum. Tenen clar, a més, que el seu mercat va més enllà dels límits de la comarca. Tenen camp per córrer i, sobretot, moltes ganes de recorre'l.

El president Quim Torra i les conselleres Elsa Artadi i Teresa Jordà van participar a l'acte "Ripoll per la convivència" en l'aniversari dels atemptats

La convivència a Ripoll un any després dels atemptats

El dia a dia s'ha mantingut inalterable: la bonhomia es manté impertorbable a crisis econòmiques, carrers grisos i també al 17-A

Ripoll

Jordi Remolins

Quan un conductor de fora s'atura al mig d'un carrer de Ripoll i pregunta com ho ha de fer per arribar al lloc on l'esperen, el seu interlocutor es desfà en explicacions i gesticulacions per assenyalar-li de la forma més precisa. Sovint tinc dubtes de si ho aconseguirà o encara complicarà més l'existència de l'automobilista, però és emocionant constatar que malgrat el pas de les dècades persisteix aquesta bonhomia impertorbable a crisis econòmiques, a tancament d'empreses, a carrers grisos de botigues tancades o la degradació del barri vell. Per això tampoc és estrany que després dels atemptats de Barcelona i Cambrils perpetrats per joves terroristes ripollesos captats per Estat Islàmic, la convivència no s'hagi ressentit entre els diversos col·lectius de la vila. D'estirabots n'hi ha hagut. De desconfiances, no ho dubto. De comentaris més o menys desmesurats, també. De baralles no en consten però podrien haver-se'n produït, de la mateixa manera com n'hi podrien haver hagut sense atemptats. El dia a dia s'ha mantingut inalterable, i els retrets no han transcendit del petit comitè. En tot cas es van produir les hores posteriors als fets, quan van aparèixer algunes pintades i fins i tot es van produir insults a persones de religió musulmana que van haver de fer algun dia de festa als seus llocs de treball per evitar ser objectiu d'algunes ires. Els recels no s'han pogut evitar, alguns d'ells afavorits per les informacions que amb comptagotes

han aparegut als mitjans de comunicació explicant teories policials i secrets de sumari. El mateix Ajuntament de Ripoll va decidir emprendre accions legals per depurar responsabilitats pel que fa a l'ocultació de dades respecte a l'imam Adekbaki es-Satti, a qui des del principi es va considerar cervell dels atemptats. Aquest any hem sabut també que l'autèntica matèria grisa en tots els fets d'agost de 2017 s'ubicaria a un país centreeuropeu. I que l'imam podria haver fet proclames radicals

Les paraules gruixudes s'escombren, per sort, sota la catifa

en els seus sermons a la mesquita de Ripoll, animant a "matar infidels", un extrem que va indignar la comunitat musulmana local, que no va tardar a desmentir-ho. O en la més recent de les informacions que han aparegut per desitjar-nos unes bones festes de Nadal, que els nois de Ripoll ja s'estaven radicalitzant abans d'entrar en contacte amb Es-Satti i que utilitzaven el telèfon mòbil tant per motius religiosos com per entrar a webs relacionades amb Estat Islàmic.

En l'apaivagament dels ànims hi ha ajudat també la tasca realitzada des de l'Ajuntament. Sense que ningú pogués deixar un manual d'instruccions per superar fets tan traumàtics com haver convertit per uns dies Ripoll en la capital de la informació

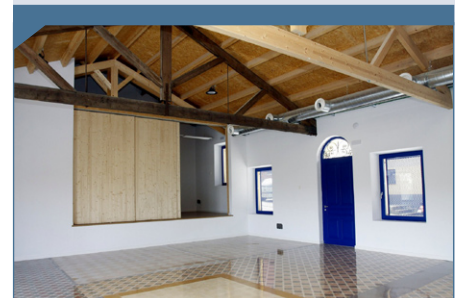
mundial, les mesures empreses han incidit a fomentar la convivència entre la comunitat musulmana i la resta de la població. Durant aquest darrer any s'han realitzat jornades de portes obertes a la mesquita Annour, degustació de productes típics del Marroc per donar la benvinguda al Ramadà, i s'ha inclòs un mercat àrab durant la celebració del Mercadal del Comte Guifré. En aquest darrer intent d'agermanament entre comunitats es va produir la desaparició de la lona que anunciava l'accés pel carrer del Monestir. No se n'ha sabut, però, si va ser pel caràcter ètnic del mercat, perquè estava escrit en castellà, o fins i tot potser per tots dos motius alhora. O podria ser que per cap d'ells. Més enllà de la presència policial i periodística desmesurada de la primera setmana després del 17-A, la normalitat ja va retornar als carrers. Només amb motiu del primer aniversari dels fets es van tornar a veure cotxes de televisions per donar cobertura a les unitats mòbils. I el nom de Ripoll, aquella capital de comarca encara que de vegades no ho semblava, va tornar a entrar a moltes llars de tot l'Estat, i algunes altres de la resta del planeta, en reportatges on ja creiem saber molt més del que sabíem un any enrere. Però encara molt menys del que potser sabrem d'aquí a una dècada. I mentre trestant el tarannà ripollès es manté inalterable. Les paraules gruixudes i algun mal pensament s'escombren per sort sota la catifa. Potser encara no ha arribat el moment d'autoexorcitar-nos, en cas que mai hàgim de fer-ho.

L'AGOST, en quatre fotos

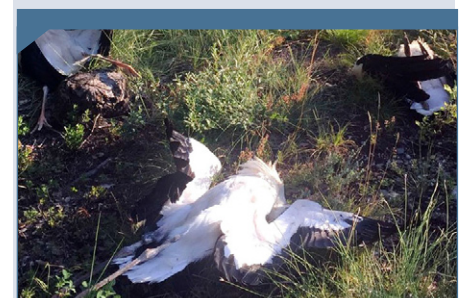
Les erugues envaeixen els boscos d'Osona i en devoren els boixos

La *Cydalima perspectalis*, l'eruga del boix, és una espècie invasora que va arribar per primera vegada a Osona aquest estiu. I va arrasar els boixos, que queden secs. De retruc, més risc d'incendi.

Roda recupera les cases on havia viscut el poeta Miquel Martí i Pol

Les cases del carrer Costa de Ter on va viure Martí i Pol durant 24 anys ja estan rehabilitades. De les tres primeres se n'ha fet un sol espai, on hi haurà la Fundació; la quart serà la casa-museu.

Centenars de cigonyes passen pel Bisaura i una seixantena hi moren electrocutades

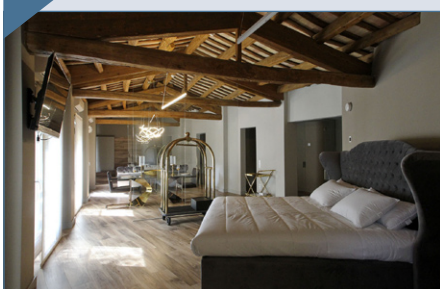
Unes 700 cigonyes van arribar a la zona de Sant Quirze de Besora i Saderra i se'n van electrocutar aproximadament 60, que van morir. Havien criat en països nòrdics i anaven cap a l'Àfrica.

L'estiu acaba amb el torneig de bàsquet de Sant Julià, que torna a reunir equips d'elit

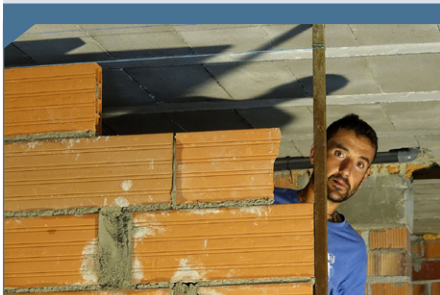
El 34è Torneig BBVA de Bàsquet va tornar a reunir la majoria d'equips catalans per fer la pretemporada. Els partits ACB i els concursos de triples i esmaixades continuen sent els de més públic.

EL SETEMBRE, en quatre fotos

L'antic convent de Santa Clara de Vic, reconvertit en un hotel de categoria

L'antic convent de Santa Clara, en els últims anys a mans del Seminari del Poble de Déu, va ser adquirit per un empresari vigatà i reconvertit en hotel, amb restaurant i espais polivalents inclosos.

Un paleta de Vilallonga de Ter triomfa a l'exigent Ultra Trail del Montblanc

Jordi Gamito es va instal·lar fa un any a la Vall de Camprodon, on fa de paleta, per entrenar millor i ha funcionat perquè va ser tercer a l'Ultra Trail del Montblanc i va guanyar l'Everest Trail Race.

Camprodon fa la primera Fira de la Galeta, producte estretament vinculat al poble

Molt bona acollida de la primera edició de la Fira de la Galeta, amb la qual Camprodon va voler retre homenatge a un dels productes emblemàtics del poble, gràcies a una tradició centenària.

El bisbe de Vic convoca un sínodo, 70 anys després d'haver-se fet l'últim

Davant "el canvi social profund" que s'està vivint, el bisbe de Vic, Romà Casanova, convoca un Sínodo Diocesà, el primer des de 1947 i quan es compleixen 15 anys del nomenament de Casanova.

Guillem Roma, Paula Valls, Ju, Roger Orriols de Nyandú i Jaume Coll d'Obeses, reunits per EL 9 NOU en l'edició prèvia del Mercat de Música Viva

JORDI PUIG

Són joves i amb molt talent

L'escena musical osonenca viu un bon moment. Ju, Paula Valls, Nyandú i Obeses es guanyen actuar a la plaça Major en el MMVV

Vic

Jordi Sunyer

La música popular osonenca ha viscut el seu particular any d'or. Mai com fins ara hi havia hagut tants projectes nascuts a Osona amb projecció més enllà de l'àmbit comarcal. Un dels exemples més paradigmàtics del bon estat de salut del pop-rock fet a casa és que de les sis propostes que es van programar a l'escenari de la plaça Major en el passat Mercat de Música Viva de Vic, quatre eren de casa. I aquesta tria no es va fer amb calçador, sinó que respon a una realitat que també es posa de manifest repassant el cartell d'altres festivals que es fan a Catalunya on les propostes *made in Osona* ja no són anecdòtiques. Tornant a l'escenari més emblemàtic del MMVV, doncs, la nit de divendres va tocar-hi la gurbetana Ju i l'endemà dissabte van monopolitzar-lo Paula Valls, Nyandú i Obeses. Tot un pòquer d'estrelles.

Ju (nom artístic de Judit Puigdomènech) hi va presentar *Bandera blanca* (RGB Suports), el seu segon disc, que no es va publicar fins al mes d'octubre però que pel Mercat ja es va presentar amb un directe enèrgic i vigorós i una posada en escena espectacular amb ballarins inclosos. Paula Valls va obrir la nit de dissabte estrenant banda i disc, *I am* (Satélite K), el seu primer llarga durada. Tot i la seva joventut, Valls ja s'ha consolidat com una de les veus més fermes del panorama nacional i durant aquest any la seva veu s'ha escoltat a festivals com Sons del Món o l'Strenes de Girona. Els següents a triomfar al MMVV van ser els lluçanesos Nyandú, que van estrenar el seu tercer disc, *Fernando Rogelio Estévez* (LAV Records), amb un directe on van homenatjar

la moguda osonenca (aquest any el Mercat feia 30 anys) convidant a l'escenari Est Oest, la mateixa Paula Valls o els mítics Duble Buble, que van cantar *Cristina* juntament amb els de la Torre d'Oristà. La nit la van tancar Obeses amb un directe contundent i sense escissions demostrant que ara mateix són una de les bandes més en forma no d'Osona sinó de mitja galàxia. La banda liderada per Arnau Tordera hi va presentar *Fills de les estrelles* (Música Global), el seu cinquè disc. Al Mercat del

L'escenari s'ha feminitzat i també hi ha hagut comiats

passat setembre també es va donar a conèixer el segon disc de les Sey Sisters i es va preestrenar el nou projecte de Guillem Roma, que s'ha dedicat a revisitar les seves pròpies cançons amb un EP que presentarà a principis de 2019. A l'espai del Sucre també hi van ser els osonenco-vallesans Els Catarres, que aquest 2018 han tornat després d'un any sabàtic amb un nou disc a sota el braç, *Tots els meus principis* (Música Global).

A part de l'osonització de la música nacional, un altre aspecte que s'ha posat de manifest aquest 2018 és la feminització de la música. Al segle passat parlar de rock i de noies a Osona era fàcil. Mari Martínez (cantant de Duble Buble) i Big Mama Montse i s'havia acabat el bròquil. Per cert, que aquest any també ha estat el del retorn dels Duble Buble (sense Martínez) amb un exitós concert a la plaça Fra Bernadí de Manlleu i el del 30è aniversari de Big Mama als escenaris, efemèride que celebra

amb l'edició d'un disc en directe. Doncs això, que ara per parlar de rock i noies ja no n'hi ha prou citant un parell de noms sinó que el llistat és molt més generós. A les ja citades Ju i Paula Valls, cal afegir-hi Núria Graham i Joana Serrat (totes dues amb carreres del tot consolidades i amb dotzenes de concerts més enllà dels Països Catalans) i també noms com el d'Edna Sey –la germana gran de les Sey Sisters, que aquest any també ha presentat el seu primer disc en solitari–, Gemma Humet, Carla... o Marta Roma, violoncel·lista i cantant –i germana de Guillem Roma– que encetarà l'any amb l'estrena del seu primer disc. I la feminització de la música osonenca no acaba aquí. El grup degà del *heavy metal* nostrat, Salem, enctarà el 2019 amb l'edició del seu setè àlbum, *Ignis*, i l'estrenarà amb una cantant al capdavant, la centellenca Lydia Barahona.

Musicalment parlant, també ha estat un any de comiats. A la primavera Bonobos va posar fi a la seva trajectòria amb un emotiu concert al Casal Francesc Macià de Centelles; Txarango van tancar gira a la tardor anunciant un 2019 amb poca activitat, i La Iaia també es va acomiadar per un període indefinit amb dos concerts pletòrics (un a Barcelona al costat de Love Of Lesbian i l'altre –sorpresa– a la Jazz Cava de Vic). Per al 2019, però, també s'anuncien retorns. Oques Grasses ho faran amb un nou disc i gira internacional i també s'esperen nous treballs de Roger Usart, dels històrics Troglodites (amb els incombustibles Josep Simón i Jordi Vila al capdavant) o de Power Burkas. El torellonenc Pèsh també estrenarà disc aquest gener al Cirvianum. La música, gràcies a déu (o qui sigui), no s'atura.

Marta Rovira no es va presentar el 23 de març al Tribunal Suprem on el jutge Llarena li havia de comunicar el seu processament. Ara viu a Suïssa

L'OCTUBRE, en quatre fotos

Una vuitantena d'esportistes d'Osona i el Ripollès, als Special Olympics

Una delegació de Sant Tomàs i una de la Fundació MAP van participar als Jocs Special Olympics d'Andorra i la Seu d'Urgell i van tornar carregats de medalles i de bones experiències.

Les bíblies d'Oliba, al Museu de Vic amb motiu de la celebració del seu mil·lenari

L'exposició "Oliba episcopus" del Museu Episcopal de Vic explica la figura i l'època del que va ser bisbe de Vic durant 30 anys. Per primer cop, mil anys després, es reuneixen les dues bíblies de Ripoll.

Taradell inaugura el Parc de les Olors amb l'antiga masia de Can Just com a epicentre

Vuit anys després que es comencés a gestar el projecte, Taradell inaugura el Parc de les Olors a la masia de Can Just. Entre els objectius hi ha el de recuperar el barballó i repoblar plantes extingides.

L'Èrica, l'autobús sense conductor, es passeja pel Passeig de Vic

Més de 2.000 persones pugen a l'Èrica, el vehicle elèctric i sense conductor que durant cinc dies fa un recorregut pel passeig de Vic. L'Ajuntament estudia la possibilitat d'implantar-lo a la ciutat.

La política, marcada per la judicialització de l'1-O

Marta Rovira és a Suïssa; Carles Mundó, pendent de judici; Marc Costa, investigat, i gairebé tots els alcaldes tenen diligències obertes per la fiscalia

Vic

Víctor Palomar

Jordi Turull defensava la seva investidura com a president de la Generalitat en el ple del Parlament del 22 de març. Asseguda darrere seu, la vigatana Marta Rovira, absent, havia decidit que aquella nit, un cop finalitzada la sessió, iniciava un llarg trajecte sense data de retorn. La decisió no la sabien ni la majoria de membres de la família més directa, tampoc els amics ni els seus col·laboradors més propers. L'endemà, el dia 23, estava citada al Tribunal Suprem on el jutge Pablo Llarena l'havia d'informar del seu processament. Fins a Madrid, per donar-li suport, es va desplaçar una delegació osonenca, formada per càrrecs polítics i amics; allà es van assabentar que la secretària general d'ERC havia emprès el camí contrari, s'exiliava a Suïssa. No volia acabar a presó, on van ingressar els altres cinc polítics catalans –Jordi Turull, Carme Forcadell, Raül Romeva, Josep Rull i Dolors Bassa– que sí que es van presentar davant Llarena aquell divendres de març. “Tinc una filla, l'Agnès. Les mares sabran com me l'estimo. I com de fort és el meu sentiment de donar-li tot el que li pugui donar. L'exili em permetrà fer-li de mare, i s'ho mereix, molt”. Així justificava Rovira la seva decisió en una carta que es va fer pública a la mateixa hora que estava citada a Madrid. Donava arguments personals i també polítics: “L'exili serà un camí dur, però és l'única forma que tinc de recuperar la meua veu política”. Aquella mateixa nit, prop de 15.000

persones es concentraven a la plaça Major de Vic en un acte carregat d'emoció per mostrar el seu suport a Rovira. Des de Ginebra, on s'ha establert amb el seu marit i la seva filla, que van seguir el mateix camí a l'estiu, un cop acabat el curs escolar, ha continuat exercint de secretària general d'ERC.

El gurbetà Carles Mundó, que el desembre de 2017 sortia del centre penitenciari d'Estremera, on va estar un mes en presó preventiva al costat d'Oriol Junqueras, va decidir a principis d'any renunciar a l'acta de diputat i abandonar la política ins-

Al final del ple on es debatia la investidura de Turull, Rovira va iniciar el camí de l'exili

titucional. En les eleccions del 21-D va anar de número 5 d'ERC i es va implicar com qui més en la campanya electoral que, amb el líder d'ERC a la presó, va haver de capitanejar Marta Rovira. Però Mundó, que va iniciar la seva carrera política fent de regidor a Gurb i va acabar com a conseller de Justícia, ja havia decidit posar fi a aquesta etapa conscient, però, que no podrà tancar la carpeta i passar pàgina per les conseqüències judicials que li comportarà l'1-O. Al mes d'octubre el jutge Llarena li va comunicar que s'haurà d'asseure a la banqueta dels acusats en el judici de l'1-O, que està previst que comenci a principis

de 2019. Ho farà com a presumpte autor dels delictes de desobediència i malversació. Mentrestant, ha tornat a la seva feina com a advocat. El govern de Quim Torra l'ha nomenat assessor jurídic de l'executiu i no ha parat de rebre premis i reconeixements per la tasca que va fer al capdavant de la Conselleria de Justícia abans de ser destituït per la força del 155.

Però la persecució judicial per l'1-O ha anat més enllà. Al mes de setembre, casualment el dia 20 –un any després dels escorcolls a la seu del Departament d'Economia de la Generalitat que van desencadenar la protesta que va portar Jordi Sánchez i Jordi Cuixart a la presó–, declarava als jutjats de Vic el vilatorí Marc Costa. El director general dels Agents Rurals ja havia estat en el punt de mira de la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela. L'havia investigat en la mateixa causa oberta contra l'exmajor dels Mossos Josep Lluís Traperó, que serà jutjat per rebel·lió. La investigació contra Costa es va tancar a l'Audiència Nacional però l'informe contra ell va ser traspassat al jutjat de Vic, que el va citar a declarar per un presumpte delictes de desobediència per haver col·laborat en la celebració del referèndum al seu poble, Sant Julià de Vilatorrada. També està pendent de resolució les diligències obertes per la fiscalia contra 712 alcaldes catalans, gairebé tots els d'Osona i el Ripollès, per haver donat suport a l'1-O. La judicialització de la política catalana ha marcat un 2018 previ a unes eleccions municipals que de moment se'n parla poc.

EL NOVENBRE, en quatre fotos

Els 18 soldats republicans exhumats a les fosses de Prats, enterrats al cementiri

Amb la presència de la consellera de Justícia, Ester Capella, els 18 soldats republicans exhumats de les fosses de Sant Sebastià i Sant Andreu de Llanars són enterrats al cementiri municipal.

Obre al trànsit la remodelada carretera de la Fullaca de Viladrau

La Diputació de Barcelona inverteix 1,7 milions d'euros per reformar un tram de 2,5 quilòmetres de la carretera de la Fullaca. Es tracta d'una obra que feia gairebé 20 anys que es reivindicava.

Metges i infermeres diuen prou: una vaga amb seguiment massiu

El sindicat Metges de Catalunya va quantificar en el 90% a Osona i el 70% al Ripollès els que van seguir una vaga per reivindicar més recursos, més professionals i més temps per atendre els pacients.

EL 9 NOU estrena una pel·lícula amb motiu del 40è aniversari del diari

Com a cloenda dels actes de celebració del 40è aniversari, EL 9 NOU estrena a L'Atlàntida de Vic una pel·lícula: *De quatre setmanes a quaranta anys*. La sala gran es va omplir de públic.

Santa Eugènia va acollir un concert de Txarango en solidaritat amb els treballadors acomiadats a Le Porc Gourmet per no voler canviar de cooperativa

Girant la truita laboral

Dos anys després d'una lluita constant contra les falses cooperatives de treball, a Le Porc Gourmet han laboralitzat 1.400 treballadors

Vic

Dolors Altarriba

Osona porta tres anys situant-se entre les comarques on més creix l'economia i el 2018 no ha estat diferent. Les empreses han anat consolidant projectes, algunes canviant de mans i d'altres amb la internacionalització com la clau per al seu creixement. Aquesta ha estat la base. I tot i que en l'àmbit laboral les coses no són tan fàcils, sí que el 2018 ha estat positiu en un dels problemes que s'arrossegava des de feia anys i pel qual es lluitava amb força des del 2016: la supressió del treball autònom a les càrnies a través de les falses cooperatives de treball.

L'any 2016 va ser el que es va fer més visible que mai que les males pràctiques laborals havien crescut encara més durant els anys de la crisi. Les dades apuntaven que entre el 2007 i el 2014 els quatre escorxadors de la comarca –Patel, Esfosa, Le Porc Gourmet i Mafriges– havien doblat la facturació i triplicat els seus beneficis, mentre que el nombre de treballadors fixos va créixer en set i el d'autònoms va ser d'un 165% més. Les protestes impulsades pels sindicats però especialment per l'entitat Càrnies en Lluita es van centrar en el sistema laboral de Le Porc Gourmet, l'escorxador i sala de desfer de Santa Eugènia que pertany al grup aragonès Jorge. Des de fa més de vint anys aquesta empresa comptava amb més de 1.200 treballadors externs, contractats a través de cooperatives de treball que no complien cap dels requisits d'una cooperativa en què els treballadors són socis de ple dret. I després de destapar les males pràctiques el 2016, el 2017 va arribar per part del Parlament de Catalunya l'aprovació de la modificació de la llei de cooperatives per evitar aques-

Un acord amb només un sindicat, CCOO

Santa Eugènia de Berga El juny passat els sindicats CCOO i UGT van convocar una vaga a les empreses del Grupo Jorge a Catalunya: a Le Porc Gourmet i a Fortune Pig, de Mollerussa. Es va negociar i no es va arribar a fer a canvi del compromís de l'empresa, i amb l'administració de mitjançera, de laboralitzar els treballadors que tenia en falses cooperatives. Finalment, però, l'acord només el va signar CCOO sense UGT.

tes empreses d'autònoms al sector carni. Però cap cooperativa en va fer cas.

Davant la situació, el 2018 es van fer diverses inspeccions de treball, tant a cooperatives com Clavial, on finalment els treballadors es van empoderar i van poder fer el canvi per complir la llei de cooperatives, com a escorxadors com Le Porc Gourmet o Patel. Pel que fa a Clavial, va tancar. Com que les condicions havien canviat, Le Porc Gourmet, que contractava la majoria dels seus treballadors –més de 500–, els va res-

cindir el contracte. I la via va tornar a quedar en un punt mort. Així, mentre que Le Porc Gourmet reclamava una regulació laboral adaptada al seu sector i Càrnies en Lluita organitzava un concert a Santa Eugènia per ajudar la caixa de solidaritat amb els treballadors acomiadats de l'empresa per no voler canviar de cooperativa, l'administració va veure que no n'hi havia hagut prou amb el canvi de llei perquè s'havia intentat aplicar una llei "a una cosa que no ho són", com va dir el secretari general de Treball de la Generalitat, Josep Ginesta, referint-se a les anomenades cooperatives de treball.

Tot plegat va desencadenar que al juny CCOO i UGT convoquessin una vaga a l'empresa que es va suspendre abans de començar perquè es va arribar a un acord per laboralitzar els treballadors. Aquest procés va començar al mes de setembre i el seguiment tenia data de caducitat aquest desembre. El Grupo Jorge va complir i ha llogat 1.400 persones en el règim de la Seguretat Social a través de l'empresa Apxaria. No ha estat una bassa d'oli. Fa un mes, un grup de treballadors va aturar la cadena per protestar, i com que estaven laboralitzats l'empresa en va fer fora nou que ara estan en procés judicial.

Aquests són els fets. Però tot i que la temàtica s'ha centrat en aquesta empresa, continua havent-hi molts treballadors a altres escorxadors i sales de desfer que hi treballen amb el règim d'autònoms. Els sindicats volen erradicar una situació que es fa a tot l'Estat, però tant des del govern central com des de l'autonòmic es va en la línia que es contractin en règim a la Seguretat Social. L'augment d'inspeccions és un exemple d'aquesta voluntat.

L'objectiu és girar la truita laboral. I a Osona, aquest és un tema cabdal.

SAGI SERRA

El cap de la Guàrdia Urbana i la regidora Susagna Roura, amb els tres agents que formen la unitat canina i el gos Barney

Mà dura contra el tràfic i el consum de droga

Vic ha creat una unitat canina. Durant l'any s'han detingut 15 persones

Vic/Ripoll

Víctor Palomar

Vic ha hagut de posar mà dura al consum de drogues i alcohol a la via pública per les queixes que generava entre els veïns. Des del mes de juny, la Guàrdia Urbana de Vic compta amb una unitat canina formada per un pastor alemany ensinistrat i tres agents. L'animal es diu Barney i té 3 anys. Està ensinistrat per detectar fins a 17 tipus de drogues diferents. L'objectiu és lluitar contra el consum, el tràfic i la tinença de droga a la via pública. L'efectivitat d'aquesta unitat canina va quedar demostrada des del primer moment. Coincidint amb l'inici de l'estiu es van fer patrullatges en parcs i espais públics. Com a resultat, des del 25 de juny i fins al 25 de juliol la K-9, nom amb què es coneix la unitat canina de la policia, va sumar 149 expedients. Relacionats amb la tinença o consum de drogues n'hi va haver 104, dels quals 91 van acabar en denúncia: 72 per tinença i/o consum en parcs públics, 14 per la mateixa qüestió a la via pública i 5 per tinença a dins de vehicles. Les altres 45 corresponen a delictes o infraccions relacionades amb el consum d'alcohol, possessió de navalles, embrutar la via pública, no recollir excrements de les mascotes o excés de soroll. En el cas concret de les substàncies estupefaents, portar-ne pel carrer està sancionat amb multes de més de 600 euros, consumir-ne comporta una sanció de fins a 750 i traficar amb droga és un delictes que implica penes de presó. Coincidint amb la implantació de la unitat canina, l'Ajuntament de Vic va modificar l'ordenança municipal de bon govern, civisme, bons costums i convivència. A partir d'ara l'Ajuntament de Vic és qui té la potestat sancionadora en casos de tinença o consum de drogues a la via pública. Fins ara, la Guàrdia Urbana era qui posava

El gos de la Guàrdia Urbana de Vic, en una exhibició per localitzar droga amagada

la multa però la tramitava la Generalitat. Ara, serà el mateix Ajuntament. S'inclourà en aquestes sancions les persones que abandonin al carrer els objectes, com són les xeringues, que

S'ha prohibit la venda d'alcohol als locals oberts 24 hores per les queixes dels veïns

utilitzen per al consum de les substàncies estupefaents.

Un altre dels maldecaps eren les molèsties pel consum d'alcohol, una droga en aquest cas legalitzada, a la via pública. Les queixes a Vic havien augmentat per l'obertura dels establiments d'alimentació que obren les 24 hores del dia. La venda d'alcohol en aquests comerços estava provocant molèsties per part dels clients que durant la matinada i sobretot els caps de setmana anaven a comprar begudes alcohòliques. Alguns d'aquests clients, segons la regidora de Convivència i Seguretat, Susagna Roura,

estacionaven al davant amb la música alta, es quedaven a fora parlant o en algun cas, fins i tot, "decidien acabar la festa consumint les begudes a la mateixa via pública". L'Ajuntament va decidir posar-hi mà i l'ordenança municipal prohibeix que aquests establiments d'alimentació de menys de 150 metres quadrats, que la llei de comerç permet obrir les 24 hores, no puguin vendre alcohol des de les 11 de la nit fins a les 8 del matí.

A Osona i fins al mes d'octubre s'havien detingut 13 persones per delictes contra la salut pública. Al Ripollès, la xifra era de dues persones. En tot el 2017, els Mossos van detenir 19 persones a Osona i 6 al Ripollès. El que ha augmentat sobretot són les plantacions de marihuana. A principis d'any, una operació conjunta dels Mossos i la Policia Local va desmantellar una plantació que hi havia en un domicili de l'avinguda Pirineus de Torelló. Era la quarta plantació d'aquesta droga que la policia detectava al municipi en dotze mesos. Les queixes dels veïns pel tràfic de droga al carrer també van arribar al ple de l'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses.

EL DESEMBRE, en quatre fotos

Eudald Picas s'estrena com a president del Consell del Ripollès en lloc de Joan Manso

L'històric alcalde de Gombrèn, Eudald Picas, va substituir a la presidència del Consell Comarcal del Ripollès l'alcalde de Campdevànol, Joan Manso, que continua, però, de vicepresident.

Rosa Vestit plega com a alcaldessa de Sant Quirze, però continua com a regidora

Rosa Vestit, alcaldessa de Sant Quirze des de l'any 2011, ha cedit la vara a Maria Teresa Espadaler. Vestit, que és directora general d'Administració Local, es manté com a regidora fins a les eleccions.

El Mercat Medieval i la Fira de l'Avet, altra vegada plens de visitants

La concentració en quatre dies del pont de la Puríssima va dur milers de persones a Osona i el Ripollès. El Mercat Medieval de Vic, amb cues a la C-17, i la Fira de l'Avet d'Espinelves, els principals focus.

El regust amarg del Caravaning Club Osona: el número de la grossa però invertit

Als socis del Caravaning Club Osona els va anar d'un pèl que no els toca el primer premi del sorteig de Nadal. Jugaven al 33047 i el primer premi va tenir les mateixes xifres però canviades d'ordre: el 03347.

Ja és Nadal!

*Per un any
ple d'oportunitats
aquestes festes
regala una
subscripció a*

EL 9 NOU

**I fins al 4 de gener
emporta't el nostre
pack ESPECIAL NADAL**

(bossa EL 9 NOU, llibreta
i bolígraf, targeta d'el9Club
i 2 entrades al MNAC)

**Per a més informació
truqueu al 93 889 49 49
i demaneu per subscripcions**

